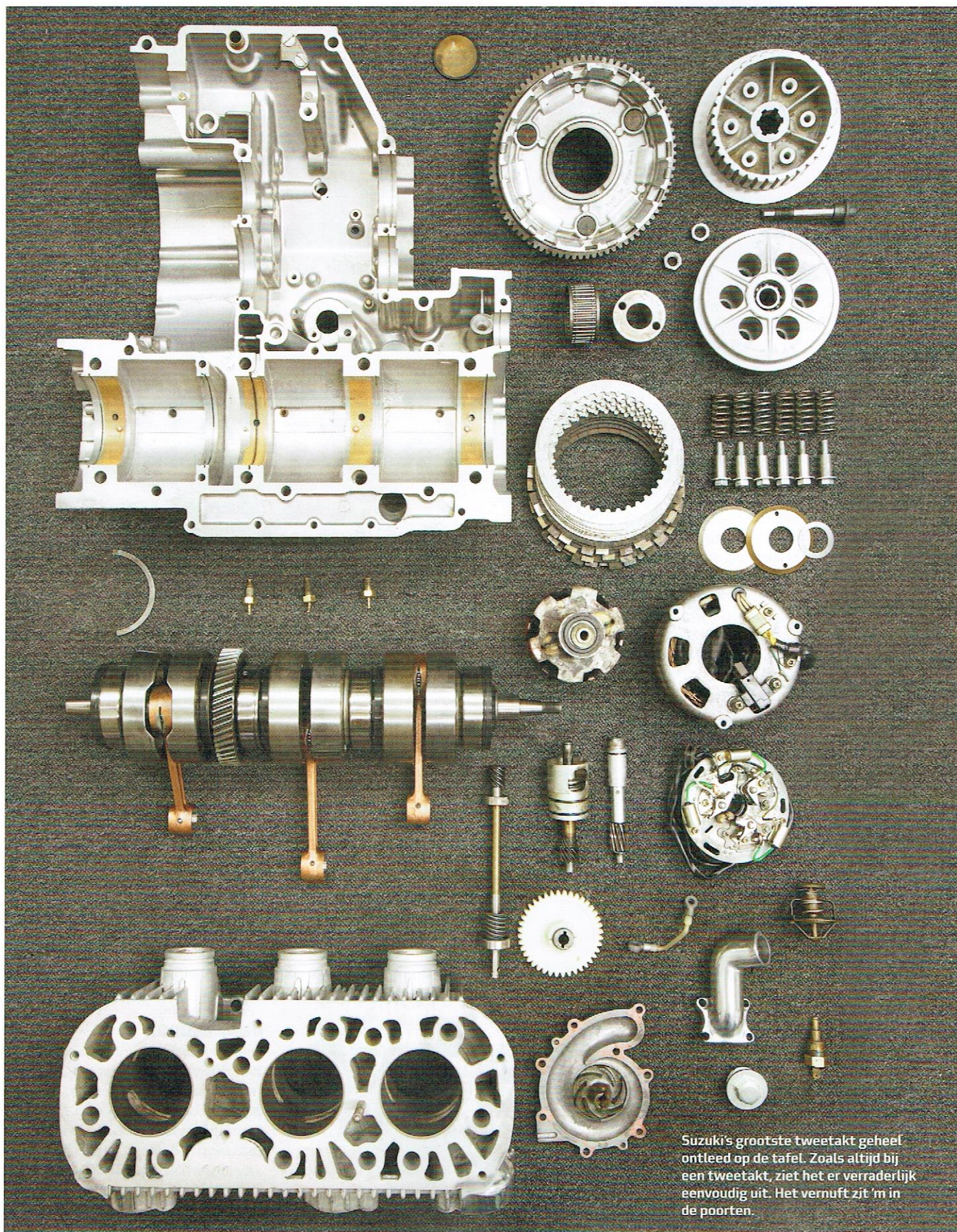

Suzuki's grootste tweetakt geheel ontleed op de tafel. Zoals altijd bij een tweetakt, ziet het er verraderlijk eenvoudig uit. Het vernuft zit 'm in de poorten.

Suzuki's GROOTSTE tweetakt

Aan het begin van de jaren zeventig veranderde het beeld van de motorwereld dankzij een groot aantal nieuwe ontwerpen, maar geen enkele motorfiets was meer verrassend dan de driecilinder Suzuki GT750.

Bij de presentatie in 1971 was Suzuki's grootste tweetakt-motorfiets, met zijn prominent aanwezige radiator zichtbaar anders dan de superbikes van de concurrentie.

De GT750 was de allereerste Japanse productie-motorfiets met een vloeistofgekoelde motor in en was de grootste tweetakt op de markt sinds de bijna vergeten 600 cc Scott. Hij kreeg de bijnamen 'kettle' in Engeland en 'waterkoker' in Nederland en in de VS werd de machine 'waterbuffel' genoemd, terwijl hij daar officieel toch echt de benaming 'Le Mans' meekreeg... Suzuki voerde strijd in de Formule 750-raceklasse. Een klasse die ont-

stond in Amerika en gebaseerd was op wegmotoren. Suzuki schreef voor de Daytona 200 van 1972 een team van drie rijders in op de XR11 TR750-versie van de driepitter. Art Bauman was een van hen en kwalificeerde zich als snelste met een recordronde van 176,5 km/u. Zijn driecilinder klokte een opzienbarende 272 km/u op de kombaan. Maar in 1972 waren er nog geen banden die opgewassen waren tegen de 100 pk van de relatief zware TR750. Nadat Jody Nicholas in de race een ruime voorsprong had opgebouwd, kreeg hij

